

මිලිටරිය අල්ලා ගෙන සිටින උතුරේ ඉඩම්වලට ඇතුළු වුවොත් වෙඩිතබන බවට ඉඩම් හිමියන්ට තර්ජනයක්

අපේ වාර්තාකරුවන් විසිනි

2017 පෙබරවාරි 21

ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු ප්‍රදේශයේ ගුවන් හමුදාව විසින් බලෙන් අත්පත් කරගෙන සිටින සිය ඉඩම් ආපසු ඉල්ලා උද්ඝෝෂනයේ යෙදී සිටින ජනතාවට අනතුරු අඟවමින් “අනවශ්‍ය ලෙස ඉඩම්වලට ඇතුළු වුවහොත් වෙඩි තබන බවට” දැන්වීම් පුවරුවක් ප්‍රදර්ශනය කර ඇත. මෙම තර්ජනය දෙමල විද්‍යුත් මාධ්‍යවල විකාශනය වීමෙන් පසුව විවේචනයට ලක්වීම හේතුවෙන් ගුවන් හමුදාව හදිසියේම එම දැන්වීම “ගුවන් හමුදා කඳවුරට ඇතුළුවීම තහනම්” යනුවෙන් වෙනස් කර ඇත.

මෙම දැන්වීම සති තුනක කාලයක් පුරා තමන්ගේ ඉඩම් නිදහස් කරන ලෙස ඉල්ලමින් හමුදා කඳවුරු ඉදිරියේ ඉඩම් අයිතිකරුවන් එක දිගට කරගෙන යන උද්ඝෝෂනය තර්ජනය කිරීම මගින් නවතා දැමීමේ උත්සාහයකි.

මූලිකව දිස්ත්‍රික්කයේ කේපාපුලවූ ප්‍රදේශයේ පිලක්කුඩිඉරිප්පු ගම්මානයේ ජනතාව පසුගිය ජනවාරි 31 සිට හමුදා කඳවුරු ඉදිරියේ ඉදිකරගත් කුඩාරම් තුළ රැ දවල්, අව් වැසි නොතකා සිය දරුවන් සමග වාඩිලාගෙන එකදිගට උද්ඝෝෂනයේ යෙදී සිටින අතර පුදුකුඩිගිරිප්පු ප්‍රදේශයේ ඉඩම් අහිමි කෙරුණු ජනයා පෙබරවාරි 2 සිට උපවාසයක නිරතවෙමින් මෙවැනිම උද්ඝෝෂනයක යෙදී සිටිති.

කේපාපුලව ප්‍රදේශයේ අක්කර 500කට වැඩි මහජනතාවට අයිති ඉඩම් ගුවන් හමුදාව විසින් අත්පත් කරගෙන සිටින බව වාර්තා වේ. පිලක්කුඩිඉරිප්පු ගම්මානයේ පවුල් 84 කට අයිති ඉඩම් අක්කර 42ක්ද, පුදුකුඩිගිරිප්පු පවුල් 46 කට අයිති ඉඩම් අක්කර 19ක්ද මිලිටරිය විසින් අත්පත් කරගෙන ඇත.

බෙදුම්වාදී දෙමල ඊලම් විමුක්ති කොටි (එල්ටීටීඊ) සංවිධානයට විරුද්ධව ගෙනගිය වර්ගවාදී යුද්ධය අවසන් කෙරී අවුරුදු අටකට ආසන්නව ඇති තත්වය තුළ පවා උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත් තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ආරක්ෂක හමුදා විසින් තවමත් අල්ලා ගෙන සිටින මහජනතාවට අයිති ඉඩම් ප්‍රමාණය අක්කර දහස් ගනනකි.

ආන්ඩුව මෙම කඳවුරු තව තවත් ශක්තිමත් කරමින් සිටියි. එමෙන්ම දෙමල ජනතාව බහුලව ජීවත්වන උතුර හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශ තුළ සිංහල ජනතාව පදිංචි කරවීමේ සහ බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන ඉදිකිරීමේ වැඩකටයුතු හමුදාව ලවා කරවයි.

පිලක්කුඩිඉරිප්පු සහ පුදුකුඩිගිරිප්පු ජනතාවගේ උද්ඝෝෂනයට සහය දෙමින් විශ්වවිද්‍යාලවල සහ පාසල්වල ශිෂ්‍යයෝ ද කම්කරුවෝ සහ සිවිල් සංවිධාන පිකට් උද්ඝෝෂන සහ පෙලපාලි ආදිය සංවිධානය කළ අතර උතුරු පළාත පුරා පුලුල් උද්ඝෝෂනයක් දියත් කිරීමේ සූදානමක් ද පවතී.

වර්ධනය වන මහජන විරෝධය මැඩලීමටත් උද්ඝෝෂනකරුවන් ආපසු හරවා යැවීමටත් උත්සාහයේ යෙදුණු දෙමල ජාතික සන්ධානය (දෙජාස) අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ සමඟ සාකච්ඡාවක් සූදානම් කළේය. කේපාපුලව ජනතාව එයට සහභාගී වීම ප්‍රතික්ෂේප කළේ ආන්ඩුව රකින නායකයන් ගැන පිලිකුල පෙන්වමිනි. පුදුකුඩිඉරිප්පු ජනතාවගේ නියෝජිතයන් ලෙස කන්ඩායමක් සාකච්චාවට සහභාගී වුවත් ඉඩම් යලි ලබාදීමට “සලකා බලන” බවට පොරොන්දුවක් දී ඔවුන් හරවා එවා ඇත.

පසුගිය 14 වනදා යලි පදිංචි කිරීමේ ඇමති ස්වාමිනාදන් කේපාපුලවිහි ඉඩම් නිදහස් කිරීමට එකඟ වී ඇති බව පැවසූ කැබිනට් මන්ඩල ප්‍රකාශක රාජිත සේනාරත්න පවසා ඇත්තේ “රැ දවල් තිස්සේ සටන් කරනව කියල, එක රැයකින් ඉඩම් දෙන්න බැරි” බවයි. මෙම පෙරොන්දු ගැන විශ්වාසය නොතැබූ උද්ඝෝෂකයින් පවසන්නේ සිය ඉඩම්වලට යලි පය තබන්නට ලැබෙනතුරු සටන අත් නොහරින බවයි.

“මෙම ඉඩම් වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති” බව හමුදාව ප්‍රකාශ කර ඇති අතර උද්ඝෝෂකයින් සහ ඔවුන්ට සහය දෙන්නන්ට බිය වැද්දීමක් ලෙස කඳවුරු වල ආරක්ෂාව තරකර ඇත. එම පිරිස් හි ඡායාරූප ගනිමින් හමුදාව විසින් ඔවුන් නිරීක්ෂනයට ලක්කෙරේ. එමෙන්ම, ගුවන් හමුදාව එම ප්‍රදේශයේ තවදුරටත් වාඩිලා සිටීමට සැලසුම් කර ඇති බව ආන්ඩුවේ නිලධාරීන්ගේ ප්‍රකාශ වලින් පැහැදිලි වේ.

මූලිකව දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් පවසා ඇත්තේ ගුවන් හමුදාව විසින් පාලනය කරන ඇතැම් ඉඩම් කොටස් ආපසු නොදෙනු ඇති බවයි. පුදුකුඩිඉරිප්පු ප්‍රදේශයේ ජනතාවගේ ඉඩම් දැනටමත් හමුදාව විසින් පවරාගෙන ඇති බව එහි ප්‍රාදේශීය ලේකම් සඳහන් කර ඇත. මිලිටරිය අල්ලා ගත් ඉඩම් ආපසු දීමට සූදානම් නැත්තේ, උතුරු-නැගෙනහිර පළාත්වල මිලිටරි වාඩිලා ගැනීම පලල් කර දිගටම ගෙන යාමට ආන්ඩුව තීන්දු කර ඇති හෙයිනි.

උතුරු-නැගෙනහිර කම්කරුවන්, දුගීන් හා තරුණයන් අතර ආන්ඩුවට හා ඊට පන්දම් අල්ලන දෙමල ධනපති

නායකයන් කෙරෙහි දැල්වෙන විරුද්ධත්වය දකුණු පලාත්වල වැඩ කරන ජනයාගේ හා තරුණයන් අතර ආන්ඩුවේ ප්‍රභාවලට එරෙහිව වැඩෙන පෙරලිකාරිත්වය සමග සමගාමී වී පවතී. කොලඹ ආන්ඩුව යලිත් හදිසි නීතිය පැනවීම ගැන සලකා බලමින් සිටින අතර අලුත් මර්දන නීති ද සුදානම් කරමින් සිටියි.

මූලිකව දිස්ත්‍රික්කයේ දහස් ගනනක් ජනතාව රුදුරු ලෙස ඝාතනය කරමින් ලේවැකි සිවිල් යුද්ධය අවසන් කෙරුණු අවස්ථාවේ තමන්ගේ ඥාතීන් සහ දේපල අහිමි කෙරුණු ලක්ෂ තුනකට ආසන්න දෙමල ජනතාව හමුදාව විසින් වචනිකව ආරාධනා දීමට “සුබසාධන කඳවුරු” යන බොරු නමින් හැඳින්වූ රඳවා ගැනීමේ කඳවුරු තුළ අවුරුදු දෙකක් පමණ සිර කර තබන ලදී. 2012 වනවිට හමුදාව විසින් මෙම අවතැන් වූ ජනතාව නැවත පදිංචි කිරීමේ නමින් යුද්ධයෙන් සමතලාකෙරුණු ගම්මාන වලට යවන ලද්දේ කිසිදු අති මූලික පහසුකම්වත් නොසපයමිනි. කේපාපිලවි සහ පිලක්කුඩිඉරිප්පු ජනතාව ඔවුන්ගේ ගම්වලින් කිලෝ මීටර් 3ක පමණ ඇතක පිහිටි සිනිමෝට්ටෙයි හි කැලෑ එළි කර ඉදිකරන ලද කුඩාරම් වල පදිංචි කරවා ඇත.

පුද්ගලිකව පුළුල්ව වැසියන් ද කොටුකර ඇත්තේ ඊට සමාන තත්ත්වයකය. දැනට හමුදාව විසින් සාදන ඉතා බාල මට්ටමේ නිවාසවල ඔවුහු ජීවත්වෙති. තමන්ට වතුර හිඟයක් පවතින බවද, දී ඇති ඉඩම් ගොවිතැන් කිරීමට ප්‍රමාණවත් නොවන බවද, ධීවරයන්ට රැකියාව සඳහා විශාල දුරක් ගෙවා යාමට සිදුව ඇති බවද ඔවුහු සඳහන් කරති.

මෙම ජනපද අසල විශාල හමුදා කඳවුරු පිහිටා ඇත. මහජනතාව හමුදාවේ නිරන්තරව නිරීක්ෂනයට ලක්ව සිටිති. ප්‍රදේශයේ පාරවල් වලට හමුදා නිලධාරීන්ගේ නම් යොදා ඇත. ප්‍රධාන මාර්ගයේ කිලෝමීටරයක් පමණ දුරක් හමුදාව විසින් වාඩිලාගෙන සිටින නිසා ජනතාවට කැලෑව හරහා කිලෝ මීටර් 3ක් පමණ වටයක් යාමට සිදුව ඇත.

2015 ජනවාරියේදී ඇමරිකාව විසින් සැලසුම් කරන ලද, මෙහෙයුමේ සහකරුවන් වූ දෙපාස අලුත් ආන්ඩුව යටතේ දෙමල ජනතාවගේ ඉඩම් ආපසු ලැබෙනු ඇතැයිද, ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන් ස්ථාපනය කෙරෙනු ඇතැයිද යන මිථ්‍යාවන් වපුරා හැරියේය. 2015 අවසානයේදී යාපනයට පැමිණි සිරිසේන මාසය 6ක් ඇතුළත මෙම ඉඩම් ඒවායේ අයිතිකරුවන්ට ලබාදෙන බවට බොරු පොරොන්දු දුන්නේය. සීමිත ප්‍රමාණයක ඉඩම් නිදහස් කර ඇති අතර ඒවායේ ජනතාවට අයිතිව තිබූ ගේ දොර කිසිවක් නැති සියලු ඉඩම් සමතලා කර දමා ඇත.

දෙමල ධනපති පන්තියේ වරප්‍රසාද රැකගැනීම සඳහා කොලඹ ආන්ඩුව සමග බලය බෙදාගැනීමට කැස කවන දෙපාස, ඊට අධිරාජ්‍යවාදී පාලකයන්ගේ සහය ලබා ගැනීමට යුද්ධයේ විනාශයට මුහුණ දුන් ජනතාවගේ කටුක

ප්‍රශ්න ගසා කයි. එහෙත්, දෙපාස දෙමල ජනයාගේ ප්‍රශ්න උග්‍ර කිරීමට මෙන්ම ලංකාවේ සියලු කම්කරුවන් හා දුගීන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ සැලසුම් ඉදිරියේ අන්තරායකාරී තත්වයකට ඇද දැමීමට කොලඹ පාලකයන් මෙන්ම වගකිව යුතුය. ඇමරිකාව, කොලඹ පාලන තන්ත්‍ර මාරුව සිදුකළේ චීනයට එරෙහි සිය යුද සැලසුම්වලට ලංකාව ද ගැටගසා ගැනීමේ කොටසක් ලෙසයි.

ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියේ වාර්තාකරුවන් සමග කතාකල සිදුම්බරනාදන්, “අපිව රටටිටලා ඡන්දේ ගත්ත දෙමල සන්ධානය ඉඩම් නිදහස් කිරීමට උත්සාහ කරන්නේ නැහැ. ඒ වෙනුවට ඔවුන් ආන්ඩුවත් එක්ක එකට වැඩකරනවා” යැයි සඳහන් කළේය. “2016 දෙමල ජනතාවගේ ප්‍රශ්නවලට විසඳුමක් ලැබෙයි කියල සම්බන්ධත් කිව්වා. නමුත් අපේ ඉඩම් ප්‍රශ්නවත් විසඳුමක් නැහැ. එල්ටීටීපීයෙන් රට බේරාගත්තා කියන ආන්ඩුවයි හමුදාවයි නිදහස් කරගත්ත ඉඩම් තමන්ටම අයිතිකරගත්තා. මෙය ඉඩම් නිදහස් කිරීමද ආක්‍රමනයක්ද ?” ඔහු ඇසුවේය.

තවත් ගොවියකු වන විවේකානාදන් “මේ අපේ ඉඩම්. යුද්ධය වෙලාවේ අපි මේවා දාල දිව්වා. ඊට පස්සේ හමුදාව ඒ ඉඩම් අල්ලා ගත්තා. මේකේ සාධාරණය මොකද්ද? මොන යහපාලනයක්ද ? අපි කුඹුරේ වැඩකරනකොට හමුදාව ඇවිත් ඒවාට ඇඟිලි ගහනවා. අපේ මුල් ඉඩම් අපට දුන්න නම් මේ ප්‍රශ්න නැහැ. මේ ආන්ඩුවට ඡන්දේ දාපු අපේ ප්‍රශ්න ආන්ඩුවට කියල විසඳලා දිය යුතුයි. යුද්ධ කලේ ඡෙල් වෙඩි ප්‍රහාර එල්ල කරපු ප්‍රදේශවලට යාගත නොහැකිව අපේ ධීවරයන්ගේ රැකියා කඩාකප්පල් වුනා. තාමත් ඔවුන්ට මුහුදු යාමේ තහංචි තියෙනවා”. එහෙත් ආන්ඩුව තම ප්‍රශ්න විසඳනු ඇතැයි ඔහුට බලාපොරොත්තුවක් නැත.

“යුද්ධයේ අවසාන කෙරුණු මුල්ලිවයික්කාල් බේදවාලකය අපට නම් තවමත් අවසන් වෙලා නැතැයි” කියූ කාන්තාවක් “අපේ දරුවන් සමග අපි අවිව වැස්ස, රැ දවල් නොබලා මෙනන ඉන්නවා. ආන්ඩුව අපව ගනන් ගන්නේ නැහැ. අපේ ඉඩම් නිදහස් කරන්න ඕනේ. ආන්ඩුව හදා දුන් ගෙවල් හරි නැහැ. ඔය ජනපද ප්‍රදේශයට වෙන ආයතන වලට එන්නත් බැහැ. එහෙ වතුර හිඟයක් පවතිනවා.”

“අපේ ඉඩම්වල හමුදාව ජීවත් වෙනවා. යුද්ධය ඉවරනම් හමුදාව යන්න ඕනෑ නේද?” තවත් නිවැසියෙක් විමසුවේය. “අපෙන් අහන්නේ නැතුව අපේ ඉඩම් වල දුරකතන සන්නිවේදන කුලුනකුත් හදලා. අපට යහපාලනයක් නැහැ. සම්බන්ධත් විපක්ෂනයක කම රැකගන්නයි උත්සාහ කරන්නේ. අපේ ප්‍රශ්න විසඳන්න නොවේ” ඔහු කෝපයෙන් පැවසුවේය.